

UDENRIGSMINISTERIET

Den 27. august 2014

Spørgsmål fra Forsvarsudvalget
til udenrigsministeren af 26.
august. FOU – B 122 spørgsmål
17 stillet af Nikolaj Villumsen
(EL)

FOU – B 122 spørgsmål 17:

Ministeren bedes præcisere, hvad der i bemærkningerne til forslaget menes med, at mange flygtninge ”nægtes adgang til de kurdiske områder”. Hvem er ansvarlige for dette, og hvem har tværtimod hjulpet titusinder af flygtninge til at nå i sikkerhed i de kurdiske områder?

Svar:

Ifølge FN's Flygtningehøjkommissariat oplevede man efter ISIL's indtagelse af Mosul i juni tilfælde, hvor ikke-kurdiske flygtninge blev nægtet adgang til de kurdiske områder. Det var fra starten af fordrivelseskrisen de kurdiske myndigheders politik at oprette lejre for de mest sårbare internt fordrevne irakere. Det vil sige familier uden kurdisk baggrund og uden midler eller familie i de kurdiske provinser, der kunne dække deres umiddelbare behov. Flere af disse midlertidige indkvarteringslejre blev oprettet i periferien af de kurdiske områder. Dette blev gjort ud fra kurdiske hensyn til sikkerhed, sundhed og sprogbarrierer for lokal integration.

I telefonsamtale med lederen af WFP's program i Irak søndag d. 17. august blev det over for Udenrigsministeriet oplyst, at mange internt fordrevne var begyndt at søge sydpå i Irak pga. adgangsvanskeligheder til de kurdiske områder, og at der var risiko for yderligere bevægelser af denne art. FN's Flygtningehøjkommissariat fremhæver imidlertid i mail af d. 26. august, at man under den aktuelle tilstrømning af fordrevne fra Sinjar, som kommer via Syrien, indtil videre ikke har oplevet adgangsbegrænsninger.